

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 12C/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719203532
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Zelený
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8719203532.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudcom JUDr. Františkom Zeleným v právnej veci žalobkyne 1) V.. Z. O., M.. H., T..XX.XX.XXXX, H. M. XXXX/XX, C. - D., XXXXX C. XX, Č. M., práv. zast. R. & C. G..M..B., Z. Y., I. XXX/XX, C., V.: XXXXXXXX, proti žalovanému 1) I.. H. H., M.. I., T..X.X.XXXX, H. O. XXX/XX, W. U., práv. zast. JUDr. Martin Tomas, advokát, Francisciho 3288, Poprad, IČO: 43267408, 2) S. I., M.. H., T.. XX.X.XXXX, H. Z. XX, G., G. M. T., práv. zast. N.. I. U., Z., Q. XXXX, C., V.: XXXXXXXX, 3) S. H., T..XX.X.XXXX, H. XXX XXth G., G., G. Z. D. XRX, H. X., Y. 4) I. I., T.. XX.X.XXXX, M.. I., H. W. U. XXX, práv. zast. JUDr. I. U., Z., Q. XXXX, C., V.: XXXXXXXX 5) I.. N. W., C., M.. I., T.. XX.X.XXXX, H. S. X, XL XXX H. G., G. M. T., práv.zast. N.. I. U., Z., C.. F.. N.. I. U., Z., Q. XXXX, C., V.: XXXXXXXX, v konaní o neplatnosť (dvoch) listín o vydedení, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že Listina o vydedení zo dňa 11.03.2013, spísaná vlastnoručne poručiteľom I..Q. H., T.. S. XX.XX.XXXX, T. H. O. XXX/XX, XXX XX W. U., zomrelom dňa 30.09.2018 j e n e p l a t n á .

II. Súd u r č u j e , že Listina o vydedení zo dňa 21.03.2013, spísaná vlastnoručne poručiteľom I..Q. H., T.. S. XX.XX.XXXX, T. H. O. XXX/XX, 059 40 Liptovská Teplička, zomrelom dňa 30.09.2018 j e n e p l a t n á .

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobca má voči žalovaným nárok náhradu trov konania v rozsahu 33 % s tým, že o výške náhrady rozhodne súd I. inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1.Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 25.6.2019 domáhala, aby vyslovil neplatnosť listín o vydedení zo dňa 11.3.2013 a 21.3.2013 spísaných vlastnoručne poručiteľom I.. Q. H. a neplatnosť závetu zo dňa 2.6.2014 napísanej vlastnoručne tou istou osobou. Žalobu v písomnom podaní odôvodnila tým, že dňa 13.5.2019 sa u súdneho komisára uskutočnilo oboznámenie sa žalobcu s obsahom listín o vydedení zo dňa 11.3. a 21.3.2013 týkajúcich sa dedičstva po poručiteľovi I.. Q. H.. V rámci oboznámenia sa s obsahom spisu XXD XXX/XXXX bol žalobca ako zákonný dedič oboznámený s obsahom a formou listín o vydedení a závetu zo dňa 2.6.2014 zanechaného poručiteľom. Z obsahu listín o vydedení vyplýva, že bola vydedená ako potom z dôvodu, že nikdy neprejavovala a neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potom prejavovať mala. Z rovnakého dôvodu poručiteľ vydedil aj jej potomkov, ktorých nevidel a ani ich nepozná. Dôvody uvedené v listine o vydedení pokladá za nepravdivé. Poručiteľ, jej otec, po rozvode manželstva s jej matkou sa snažil preniesť svoj záujem na jeho novú rodinu, ktorú tvorili ďalšia manželka Bernardína, jej polorodí súrodenci a ostatné deti, ktoré žili s poručiteľom v spoločnej

domácnosti. O otca mala záujem aj pri nie ideálnych vzťahov jej rodičov. Tento sa vyhýbal stretnutiam s ňou. Od rozvodu rodičov v troch rokoch jej veku do veku 11 rokov pravidelne cez prázdniny dochádzala k starým rodičom na prázdniny, kde v tom čase otec býval. Vzťah s otcom v tomto období pokladala za dobrý. Keď dovŕšila 11 rokov, jej matka podala žalobu na súd na zvýšenie výživného. Súdneho konania sa bola nútená zúčastniť a vypovedať pred súdom. Tu sa vyjadrila, že otec klame, ak tvrdil, že jej kupuje darčeky, oblečenie, čo nebola pravda. Sudcom bola okríknutá a táto udalosť ju rozrušila do takej miery, že stará matka jej musela zabezpečiť po návrate zo súdu lekárske ošetrovanie. Od uvedenej udalosti ju otec prestal pozývať k sebe na prázdniny bez riadneho vysvetlenia. Záujem o ňu neprejavil ani počas stredoškolského štúdia. Potvrdenia o štúdiu si vyžiadal vždy sám od školy. V roku 1984 požiadala otca o povolenie vycestovať do zahraničia z dôvodu plánovanej účasti na mesačnom vzdelávacom kurze v Anglicku. Otca osobne navštívila v mieste jeho bydliska v Liptovskej Tepličke, kde jej oznámil, že je opäť ženatý a má dve deti. Prisľúbil jej, že ju zoznámi s novou rodinou a zostanú v kontakte. Po návrate z kurzu mala záujem otcovi odovzdať darček a spoznať svojich nových súrodencov, no otec si nenašiel čas. Otca chcela pozvať na maturitný večierok, no osobne sa im nepodarilo stretnúť. V roku 1986 sa presťahovala do Českej republiky, kde navštevovala kurz pre letušky a diaľkovo pokračovala v štúdiu na VŠE v Bratislave. Následne prestúpila na VŠE do Prahy, kde aj ukončila štúdium. Otca mala záujem v roku 1992 pozvať na svoju promóciu. Pozvanie neprijal z finančných ani časových dôvodov. V septembri 1992 po oznámení, že uzavrie manželstvo, jej otec poslal finančný dar 3.000,- Kčs s prianím. V r. 1993 až 1998 sa zdržiavala pracovne v Španielsku a do miesta bydliska dochádzala iba sporadicky. V rokoch 2000 a 2001 sa jej narodili deti Viktor a Oliver. Prostredníctvom tety otcovi odovzdal rodinné fotografie. Telefonicky sa jej s otcom skontaktovať nepodarilo. V roku 2006 jej bol doručený list od otca, ktorým prejavil záujem stretnúť sa s ňou a vysvetliť si niektoré veci. Spolu s rodinou trávila jarné prázdniny 2007 v Tatranskej Lomnici a otca preto telefonicky oboznámila, že má záujem o stretnutie. Požiadal ju o zatelefonovanie neskôr, no dovolať sa mu jej už na pevnú linku nepodarilo. Spojili sa cez mobilný telefón, kedy osobné stretnutie otec už odmietol. Od uvedenej doby pochopila, že otec o ňu nestojí a preto že nechcela byť príčinou problémov v jeho novej rodine, prestala ho kontaktovať. Vyslovila určitú pochybnosť o duševnom zdraví otca v čase spísania listín, pretože jej matka sa volala I., rodená W.. Poručiteľ však svoju matku menoval I. (W.) W.. Často navštevovala svoju rodinu na Slovensku, kedy sa pokúšala kontaktovať otca. Spomenula udalosť v r. 1992, kedy sa mali spolu stretnúť u otcovej matky. Na stretnutie neprišiel. Mala záujem s otcom udržiavať kontakt, zoznámiť ho so svojou rodinou, no neúspešne. Pri jednej z ciest ho mienila aj navštíviť v mieste jeho bydliska, no nikto jej neotvoril. Odmietanie akéhokoľvek styku zo strany otca s jej osobou a jej rodinou nepokladá za dôvod pre vydedenie. Poručiteľ zanechal závet zo dňa 2.6.2014, kde závetných dedičov označil všetkých žalovaných.

2.V ďalšom písomnom podaní zo dňa 20.12.2019 uviedla, že v čase rozhodovania a spísania najmä druhej listiny o vydedení mohol byť jej otec pod určitým psychickým tlakom vplyvov a okolností. Netvrdí, že otec trpel duševnou poruchou. Jediné meno, ktoré používala jej matka, je I. Z. T. W.. Otec jej ako dcére neprejavil pravú otcovskú lásku, záujem o vytvorenie rodičovského puta a nedal jej príležitosť mať s ním nejaký lepší primeraný rodinný vzťah. To, že jej rodičia nedokázali žiť spolu nemalo dospieť k tomu, aby sa s otcom nemala sýkať. Každý z nich žil svoj vlastný život a preto nemalo by byť podstatné to, či si vymenili alebo nevymenili jeden alebo dva listy. Ostatní dedičia ju informovali o tom, že za obdobie rokov 1967-1987 jej otec na výživnom vyplatil 91.410,- Kčs. Otec jej za celý život odovzdal dva dary a to jeden príspevok na sanu v sume 100,- Kčs a peňažný dar pri uzavretí manželstva v sume 3.000,- Kčs. Potvrdila doručenie jedného listu otca. Navrhla vykonať dokazovanie zabezpečením správy operátora Telekom a.s. o telefonátoch na telefónnej linke XXX/XXX XX XX v časovom období február - marec 2007. Nevie si vysvetliť konanie otca, ktorý ju vydedil v dvoch etapách. O stretnutie s ním počas jarných prázdnin v roku 2007, kedy spolu s manželom a deťmi prišli na Slovensko, mala záujem, no k stretnutiu nedošlo. Na pojednávaní konštatovala, že záveť je neplatnou, pretože poručiteľ do nej zahrnul aj osoby, ktoré nie sú zákonnými dedičmi.

Na preukázanie svojich tvrdení predložila listinné dôkazy a to listiny o vydedení, uznesenie súdu, rodný list, sobášny list, navrhla vypočuť stranu v konaní a svedkov I.. C. O. Z. L. I..

3.Ako strana v konaní ďalej uviedla, že nevie dôvod, pre ktorý sa rodičia rozvedli. Od rozvodu žila s matkou u babky v Tatranskej Lomnici a otec žil vo Veľkej u svojich rodičov. Zverená bola matke. Otec platil mame výživné. Otec bol učiteľ, mama robila v cestovnom ruchu v Tatrách. Na prázdniny chodila k otcovi do Veľkej. V 11- tich rokoch sa musela podrobiť výsluchu pred súdom ohľadne stanovovania

vyživovacej povinnosti. Bola konfrontovaná s tvrdeniami otca, že dostáva od neho veľké dary, čo nebola pravda. Od uvedeného súdneho konania otec absolútne prestal o ňu javiť záujem. Jeho starostlivosť sa zúžila iba na platenie výživného. Nijako ju nekontaktoval, ani počas jej sviatkov. Nestretávala sa už ani s jeho rodinou, nechceli ju ani na prázdniny. Po súdnom konaní otca videla prvýkrát, keď mala asi 15 rokov. Navštívila ho kvôli potvrdeniu o možnosti vycestovať do zahraničia. Vtedy sa od neho dozvedela, že sa opäť oženil, že má deti, manželku, ktoré jej však nepredstavil. Zo stretnutia vyrozumela, že otec má určitú obavu o možné zvýšenie výživného vzhľadom k jej záľubám. Druhýkrát ho stretla niečo pred dovŕšením plnoletosti, keď opäť cestovala do zahraničia a potrebovala súhlas rodiča. Bola za ním v škole D. W. U., kde učil, kde sa zrejme aj presťahoval. Stretnutie trvalo cca 20 minút. Otec jej vysvetlil, že ho to mrzí, no že má novú rodinu a ona do tejto rodiny nepatrí. V 19-tich rokoch odišla do ČR, odkedy tam trvalo býva. V roku 1991 končila vysokú školu, otcovi poslala oznámenie a prejavila záujem sa s ním stretnúť u starej mamy vo Veľkej. Chcela mu povedať, že sa vydala, resp. že sa bude vydávať. Starú mamu s manželom vo Veľkej navštívili, no otec tam neprišiel. Nedal vedieť, prečo neprišiel. V rokoch 1993-98 sa zdržiavala pracovne v zahraničí, v Španielsku. Za toto obdobie s otcom kontakt neudržiavala, rovnako ani on neudržiaval kontakt s ňou. Po návrate si s manželom založili rodinu, narodili sa im dve deti. V tomto období sa s otcom počas volieb stretla jej teda L. I. v Liptovskej Tepličke. Otec sa na ňu pýtal, dala mu telefonický kontakt a priniesla následne rodinné fotografie. Pred tetou sa vyjadril, že má svoju rodinu a nie je možné, aby sa s ňou kontaktoval. Jej meno sa v otcovej rodine nesmeli ani nahlas uvádzať. V auguste 2007 od otca dostala list dátovaný dňom 12.8.2007, ktorý jej otec napísal rukou a doručil na pražskú adresu. Tento list sa nezachoval. Otec jej písal, že nie je všetko čierne alebo biele, že si musia všetko vysvetliť a požiadal ju o stretnutie. Otcovi následne volala domov na číslo, ktoré uviedol a povedala mu, že na Slovensko príde na jarné prázdniny 2008. Vo februári 2008, kedy prišli s rodinou do Tatranskej Lomnice k mame, mu telefonovala, oznámila, že budú v Tatrách týždeň a môžu sa niekde stretnúť. Nevyjadril sa k upresneniu stretnutia s tým, že sa necíti najlepšie, a že mu má zavolať o dva dni. O dva dni však telefónna linka už bola odpojená. Našla jeho číslo na mobilný telefón. Do telefónu oznámil, že pre klud v rodine sa stretnúť nemôže. Napriek tomu s manželom boli v Liptovskej Tepličke, zazvonili u neho doma, no nikto neotvoril. Vtedy si to vyložila tak, že do jeho rodiny nepatrí, nechce alebo nemôže mať s ňou kontakt, a nevedela, čo má pre to urobiť. Odvtedy neboli v kontakte. Od rodiny otca nedostala ani oznámenie o jeho úmrtí a pohrebe. O tom sa dozvedela až z predvolania notárky. Listiny o vydedení, ich dôvody nepokladá za pravdivé. Vydedenie sa týka v podstatnej časti jej matky. Obsah je napísaný takým spôsobom, ktorý si možno vyložiť, ako keby ani jeho prvé manželstvo nebolo platné vzhľadom k odlišnému sociálnemu statusu otca inteligenta s matkou so základným vzdelaním, kde by ani deti z takéhoto manželstva nemali dediť. Matka sa pričínala o to, že má vysokú školu. Dediť po otcovi X.. D. M. S. Y. G. C. G. S. B. S., Y. D. F. S. H.. S. manželku otca spoznala až v rámci dedičského konania. V kontakte bola s jeho dcérou S. I. elektronicky, kde si vymenili stanoviská. Elektronicky komunikovala aj s S. H., T. s ním nenašli spoločnú reč. Žalovaného p. I. I. osobne nepozná, ani I.. W.. Notárkou bola poučená, že do 30 dní sa buď ako dediči dohodnú, alebo bude musieť podať žalobu. Vyjadrila sa, že určitá suma peňazí je vecou dohody. Oznámila som svoju predstavu vyporiadania sumou cca 20.000,- eur ale s poznámkou, že to bude vecou dohody. Predmetom dedičstva mali byť pozemky a peniaze uložené na účtoch. Celkom sa má dediť v prepočte na peniaze cca 170.000,- eur. Po roku 1998 niektoré roky nedochádzala na Slovensko vôbec, niektoré raz do roka na jarné prázdniny deti. Mama sa viac zdržiavala u nej v Prahe. Do roku 2001 na Slovensku nebola vôbec, v období rokov 2004 až 2008 možno raz do roka, celkom teda cca 4x. Poprela, aby stretnutie s neb. otcom sa malo v roku 2008 uskutočniť D. C. S. D. W. U.. N. H. F. B. G. H. D. C. -D..

4. Žalovaní v 1., 2. 4. a 5./rade vo svojich písomných vyjadreniach žiadali žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a uplatnili si náhradu trov konania. Skutkové tvrdenia žalobcu pokladajú za skresľujúce a zavádzajúce. Žalobkyňa a jej potomkovia boli listinami zo dňa 11.3. a 21.3. vydedení. Poručiteľ v listinách presne a podrobne vysvetlil a označil dôkazy o tom, že mal snahu zlepšiť svoj vzťah so žalobkyňou, byť s ňou v kontakte, spoznať svojho zaťa i vnúčatá. Poručiteľ ju kontaktoval nielen telefonicky, ale aj písomnou cestou a to viackrát. Žalobkyňa takúto snahu nemala. Nepozvala ho na promócie a ani na jej vlastnú svadbu. Napriek tomu jej poslal svadobný dar, ktorý v čase darovania predstavoval celý mesačný príjem. Poručiteľ sa iba z počutia dozvedel o tom, že žalobkyňa sa presťahovala do Prahy a že si založila rodinu. Žalobkyňa mala odmietavý postoj v účasti svojho otca na životne dôležitých udalostiach ako bol maturitný večierok, svadba a i. Sám poručiteľ v roku 2007 inicioval stretnutie v čase, kedy žalobkyňa dovŕšila 40 rokov svojho veku. V roku 2007 k stretnutiu nedošlo z dôvodov, ktoré poručiteľ opísal vo svojom liste zo dňa 12.8.2007. Opätovne žalobkyňu pozval k sebe, tá so stretnutím súhlasila, no na dohodnuté stretnutie sa nedostavila ani mu svojo neprítomnosť nevyvetlila. Okolnosti

uvedeného stretnutia poručiteľ popísal v listine o vydedení. Žalobkyňa disponovala jeho telefónnym číslom. Poručiteľ si viedol písomnú korešpondenciu odoslaných a prijatých listov za obdobie rokov 2008 až 2018, z ktorej je zrejmé, že v tomto období ho nekontaktovala. Popreli, aby poručiteľ nebol v riadnom duševnom zdraví pri spísaní listín, resp. aby trpel duševnou poruchou. Poručiteľ v listinách o vydedení dostatočne a presne vymedzil dôvod vydedenia, konkretizoval ho časovými a skutkovými okolnosťami, ktorého ho k tomu viedli. Žalobkyňa sa voči nemu správala v rozpore so základnými zásadami slušného správania, trvalo o neho neprejavila záujem. Žaloba neobsahuje skutkové okolnosti, ktoré by mali svedčiť pre neplatnosť závetu. Poukázali na rozhodovaciu činnosť súdnych autorít a to rozhodnutie NS SR 4Cdo/195/2017.

Na preukázanie svojich tvrdení predložili listinné dôkazy a to list zo dňa 12.8.2007, lekársku správu, kópiu prehľadu písomnej korešpondencie, koncept listu.

5. Žalovaný 3./rade v písomných vyjadreniach žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú, účelovú a zavádzajúcu. Uplatnil si náhradu trov konania Poukázal na to, že listinami o vydedení poručiteľ vydedil svoju prvorodenú dcéru a všetkých jej potomkov v plnom rozsahu. Svoje rozhodnutie podrobne objasnil. Listiny o vydedení ako aj závet splňajú všetky zákonné podmienky, preto nemôžu byť uznané za neplatné. Žalobca tvrdí, že poručiteľovi poslal oznámenie o stužkovej slávnosti, svadobné oznámenie, avšak ani v jednom prípade oznámenia neobsahovali pozvanie na danú udalosť. Spochybnil telefonáty žalobkyne pred rokom 1990, pretože na adrese rodičov pevnú telefónnu linku mali zavedenú až po roku 1990. Nie je mu známe, prečo žalobca pri problémoch s telefonovaním nekontaktoval poručiteľa písomne. Ak žalobkyňa trávila dovolenky vo Vysokých Tatrách u jej matky, nič jej nebránilo otca navštíviť. Žaloba sám konštatuje, že po roku 2007 prestal otca kontaktovať. Poprel, aby jeho otec mal niekedy problémy duševného charakteru. Celý život pracoval ako učiteľ, riaditeľ školy, zastával rôzne spoločenské funkcie, podieľal sa na písaní obecnej kroniky, vydal svoju vlastnú knihu, písal básne a prispieval do periodík. Prejavoval záujem o žalobkyňu. Daroval jej finančnú hotovosť a mal záujem sa s ňou stretnúť. Žalobca sám stretnutie zmaril. Svoju vyživovaciu povinnosť k žalobkyňi si plnil aj nad rámec stanovenej povinnosti. Rodina žalobcu kontaktovala poručiteľa len za účelom finančného prospechu, prípadne osobného prospechu. Spochybnil navrhnutých svedkov, ktorí sú v blízkom rodinnom vzťahu k žalobkyňi. Otec použil historický pojem morgantické manželstvo len z dôvodu, aby poukázal na to, že jeho prvá manželka mala ukončenú len ZDŠ, pričom on mal vysokoškolské vzdelanie a zrejme chcel týmto faktom naznačiť, že tento nepomer počas jeho prvého manželstva nejakým spôsobom pociťoval, možno zakomplexovanými poznámkami alebo pod. Snahu o spochybňovanie otcovho psychického stavu v čase písania listín o vydedení vníma ako primitívnu taktiku žalobcu, resp. jeho právneho zástupcu. Žalobca priznáva vyplatené výživné vo výške 91 410 Kčs a jediné peňažné dary v sume 100 Kčs a 3000 Kčs. Iné finančné prostriedky žalobca nespomína, pričom má vedomosť, že boli aj ďalšie finančné dary a finančné príspevky, ku ktorým sa vyjadri jeho matka. Tento fakt pokladá za dôležitý z hľadiska posudzovania dôveryhodnosti žalobcových tvrdení ako aj nesporný argument v tom, že napriek nezájmu zo strany žalobcu o jeho otca a zjavných intríg zo strany žalobkinej rodiny si povinnosť platenia výživného plnil svedomite, pričom sporadicky zaslal aj finančné dary. Žalobca správne uviedol, že poručiteľovi sa celkom iste dalo volať do školy, ale neuviedol, že mu volal do školy. Navyše otec nesedel na telefóne, nemal sekretárku, odkazovú službu, ale bol aj súčasťou vyučovacieho procesu, teda ak by aj volala, o čom silne pochybujem, tak by ho musela zastihnúť cez prestávky v dopoludňajších hodinách. Tu je nutné uviesť, že práve cez prestávky sa koordinovala činnosť školy s inými školami, okresným úradom a inými štátnymi inštitúciami. Žalobca nemal žiadny problém sa s otcom stretnúť na adrese jeho trvalého pobytu v roku 1984, keď potreboval písomný súhlas na vycestovanie do Anglicka, a taktiež žalobca nemal problém sa dostaviť na adresu jeho trvalého pobytu v roku 2019, a žiadať o dohodu ohľadom dedičstva, keď zistil, že ho otec vydedil. Ak však malo ísť o neformálne stretnutie biologického otca s dcérou, tak k tomu nikdy nedošlo Raz prišiel domov a na linke v kuchyni ležala svadobná fotografia nejakého páru. Opýtal sa, kto to je a otec mu povedal, že jeho nevlastná sestra Aneta, ktorá žije v Prahe a je letuška. Tým to skončilo, viac sa nevyzvedal, nakoľko ho to nezaujímalo. To bolo prvýkrát, čo počul, že má nejakú ďalšiu nevlastnú sestru. Bolo to v lete 1992. Niekedy začiatkom roka 2008, došlo ku udalosti, kedy otec vyobliekaný sedel v kuchyni. Mal pripravené nejaké kvety a bielu tašku s nejakými vecami, zrejme bonboniéra a drobnosti. Spýtal sa otca, kam sa tak vychystal a on na to, že sa ide stretnúť s Anetou v penzióne Dolinka, ktorý sa nachádzal v obci v blízkosti lyžiarskeho strediska. Večer sa otca pýtal, ako bolo a on mu odpovedal, že neprišla, nevie prečo. Viac o tom nediskutovali a ani s otcom sa mimo týchto dvoch udalostí nikdy o žalobcovi ne bavil. Žalobcovi ide len o finančný prospech.

6. Žalovaná v 1./rade I. H. I. H. Z. G. D. Y. O., Ž. C. I. Q. H., Y. H. N. I., spoznala v roku 1978, kedy sa stal riaditeľom ZŠ D. W. U.. Tu pôsobila ako učiteľka. Od neho vedela, že jeho predchádzajúce manželstvo fakticky trvalo 6 mesiacov. Vedela, že z tohto vzťahu pochádza jedno dieťa. Manželstvo uzavreli v r. 1979 a nasledujúci rok sa im narodili dvojčatá S. Z. S.. Obaja sa toho času zdržiavajú v zahraničí. Vydávala sa ako vdova s dvomi deťmi Mariánom a Janou. Spolu sa starali a vychovali 4 deti. Začali byvať v rodinnom dome, ktorý si postavila ešte s prvým manželom, a v tomto dome aj manžel dožil. Žalobkyňu prvýkrát fyzicky videla v máji 2019, kedy sa u nej ohlásila na návštevu. Stretnutie sa viedlo v príjemnej atmosfére. Žalobkyňa vyrozprávala svoj životný príbeh. Neprejavila však žiadny záujem, čo sa vlastne otcovi stalo. Vyjadrila sa, že peniaze na výživné boli použité na jej výlety, stretnutia a zážitky. Žalobkyňa ako malá k nim nechodila. Krátko po svadbe evidovala nejaký prvý kontakt so žalobkyňou, kedy z okna s manželom pozerali von a on poznamenal, že cez cestu prechádza jeho dcéra do domu bývalých svokrovcov s nejakou paňou. Roky plynuli, výživné sa platilo. Nevie od nikoho o nejakom stretnutí, ktoré mala mať žalobkyňa naplánované so svojim otcom v Poprade - Veľkej. Tvrdí však, že lyžiarske vleky, ktoré sa nachádzali v Liptovskej Tepličke, boli hneď pri dedine, a na úpätí lyžiarskych vlekov bol Penzión Dolinka, ktorý žalobkyňa, ak by tam lyžovala, nemohla obísť. Podľa jej vedomostí sa žalobkyňa mala v roku 2008 stretnúť s manželom v C. S., W. U.. Manžel sa na toto stretnutie tešil, chystal sa na to, no prišiel sklamaný, pretože stretnutie sa neuskutočnilo. Podľa vyjadrenia manžela vedela, že na druhý deň mu prišla do mobilného telefónu SMS správa od žalobkyne, že to jednoducho nevyšlo. Nemala vedomosť, aby žalobkyňa bola za manželom v škole, že sa kontaktovali po telefóne. Rovnako nevie, že žalobkyňa spolu s manželom u nich doma zvonili. Manžel mal v roku 2006 operovaný ľavý bedrový kĺb, v roku 2007 pravý bedrový kĺb, v roku 2014 reoperovaný bedrový pravý kĺb, v roku 2014 pruh, a v roku 2015-2016 mal operované oči. Pracoval do roku 2003 posledné obdobie už ako dôchodca. V roku 1999 od neho prevzala funkciu riaditeľky. Do poslednej chvíle bol chodiaci, pohyboval sa však obmedzene pomocou barlí a rolátora. V deň jeho smrti sa manžel vybral na obvyklú prechádzku s rolátorom a živý sa už nevrátil. Manžel nebol pripútaný na lôžko s vyžadovaním si intenzívnej domácej starostlivosti. Obsah listín o vydedení nepoznala. Vedela, že také niečo existuje. Manžel bol majster slova, učiteľ slovenského jazyka, písal knihy. Listiny našla až po jeho smrti v hedom fascikli, kde mal súdne rozhodnutia týkajúce sa bývalej manželky. Listiny o vydedení si prečítala. K ich obsahu sa nevyjadruje. Rovnako až dodatočne sa oboznámila so závetou manžela z roku 2014. Manžel jej povedal, že mieni napísať listiny týkajúce sa vydedenia a závete, avšak nikdy ich neukázal. Nájdene písomnosti následne predložila k dedičskému konaniu. Pri stretnutí dňa 13.5.2019 sa žalobkyňa zmienila, že žiada výplatu 30.000,- eur. Pre ňu to nezodpovedá reality. Predmetom dedičstva podľa jej zistení by mali byť pozemky v Poprade-Veľkej a hotovosť, teda úspory. Rodinný dom nebol v BSM. Vylúčila, aby sa manžel liečil počas svojho života na nejaké duševné ochorenie, prípadne, prejavoval znak duševného ochorenia. Manžel bol aktívny v spoločenskom dianí, podieľal sa na vydaní časopisu, viedol kroniku až do svojho skonu.

7. V roku 2008 spomínal, že ide na nejaké stretnutie v Dolinke s dcérou. O stretnutí žalobcu s otcom u svokry žalovanej v Poprade - Veľkej vedomosť nemá. Manžel po rodičoch zdedil polovicu domu so svojou sestrou. Pomohol ich deťom. Vzťah manžela k jej deťom a spoločným deťom žalovaná charakterizovala tak, že manžel bol trochu prchkej povahy, boli svetlé dni, a bolo aj zamračené. Chodí za deťmi do Nemecka, navštevujú ju viackrát do roka. Syn je v Kanade 7 rokov. Za ten čas sa kôli vzdialenosti osobne nevideli. Založil si rodinu. Na skype sú každý týždeň. Medzi manželovými vecami našla fotografie žalobkyne a jej detí.

Sú odložené. So žalobkyňou pri stretnutí mal dobrý zážitok. Že to nebolo častejšie, to nebola jej vina. Nikdy bránila stretávaniu sa žalobkyne s otcom.

8. Žalovaný v 4./rade I. I. T. C. O., Ž. G. C. T. S. T., T. T. U. R. S. C. vôle zahrnul na rozdiel od žalobkyne. Poručiť sa spoznal už ako cca 8-ročný, kedy sa mama opäť vydala. V 14 rokoch odišiel z domu na strednú školu, doma sa zdržiaval iba sporadicky. Začal sa profesionálne venovať športu. Od poručiť sa na rozdiel od žalobkyne nedostával finančné prostriedky na to, čo spomína sama, a to na výlety a i. Jeho viac menej živil šport. O listinách, ktoré sú predmetom žaloby, žiadnu vedomosť nemá. Pred súdom prehlasuje, že o Ž. H. majetok záujem nemá, ale I. G. T. G. osobou žalobkyne sa vidí prvýkrát. Nemá záujem sa teraz so žalobkyňou nejako zblížovať.

9. Súd na základe dokazovania vykonaného v súlade s prednesmi strán, vypočutím žalobkyne, žalovanej v 1. rade, oboznámením listinných dôkazov a to listín o vydedení, rodného listu, sobášneho listu, listu zo dňa 12.8.2007, lekárskej správy, prehľadu písomnej korešpondencie, konceptu listu, oboznámením čestných prehlásení zistil nasledovný skutkový stav:

10. Podľa sobášneho listu Matričného úradu G. G. F. S. X.X.XXXX, D. Y. I. H. S. X.X.XXXX F. O. I. I. Q. H. a I. W.. Podľa rodného listu vystaveného Matričným úradom Kežmarok dňa 15.10.1966 sa narodila Z. H. M. Q. H. Z. I. H., M. W..

11. Žalovanými bol súdu predložený koncept listu zo dňa 12.8.2017, čiastočne napísaný strojom, čiastočne rukou adresovaný Z. O., ktorý svojim obsahom zodpovedá listu napísaného strojom. Žalovanými bola súdu predložená kópia korešpondencie, ktorú mal poručiteľ H. zasielať a dostávať na Veľkú Noc a Vianoce od rokov 2008 do rokov 2018.

12. Dňa 12.8.2007 Q. H. W. U. Č.. XXX, Č.. U. XXX/XXX XX XX D. W. C. S. Z. G. B., že ak aj ona má rovnaký záujem stretnúť sa s ním, ako má záujem on stretnúť sa s ňou, prípadne i s rodinami, cesta k nemu je otvorená pri ktorejkoľvek jej návšteve týchto končín. Keď sa ho pýta prečo sa ozýva až teraz, vysvetlenie presahuje rámec tohto listu. Napokon boli tu možnosti i z jej strany. Mrzí ho najmä premárnená šanca z februára t. r. , o ktorej nevedel. List má považovať za ústretový krok na nadviazanie nových vzájomných kontaktov, na ktoré sa napriek všetkému teší.

13. Dňa 11.3.2013 vyhotovil I.. Q. H., T.. XX.X.XXXX, H. W. U., O.. O. XXX/XX vlastnoručne listinu o vydedení, podľa obsahu ktorej po zrelom a dôkladnom zvážení D. S. Z., M. H., T.. XX.XX.XXXX D. Y., pochádzajúcu z jeho prvého manželstva G. I. (W.), rodenou W., nar. XX.X.XXXX F. dôvodu, že o neho ako otca a poručiteľa nikdy neprejavovala a neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok prejavovať mala. S odkazom na príslušné ustanovenia zákona vydeduje aj deti dcéry Z. a ich ďalších potomkov z rovnakého dôvodu. Dodnes ich nevidel, ani nevie, koľko ich je a nepozná ich mená. To je jeho vôľa. Ďalej uviedol, že listiny napísal po zrelej a dôkladnej úvahe, pri dobrom duševnom zdraví, pri plnom vedomí bez nátlaku spôsobilý na právne úkony.

14. Dňa 21.3.2013 Q. H. vyhotovil vlastnoručne ďalšiu listinu o vydedení, podľa obsahu ktorej v zmysle príslušných právnych predpisov a paragrafov (§ 469a, § 473 ods. 2 OZ) úplne zo všetkého vydeduje S. Z., M. H., T.. XX.XX.XXXX z dôvodu, že o neho ako poručiteľa nikdy neprejavovala, ani neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať. Z uvedených dôvodov D. Z. S. S. Z., teda jeho vnukov z tejto línie a ich ďalších potomkov. V odôvodnení konštatuje, že manželstvo s I. (W.) W. uzavrel dňa 2.7.1966 v Starom Smokovci, ktoré už od počiatku nebolo šťastné. Považoval ho za morálnu povinnosť pred potencionálnym narodením dcéry. Rodina manželky neustále zasahovala do ich vzťahov, z ktorého dôvodu po narodení dcéry Z. rodinu opustil a vrátil sa k rodičom. Manželstvo bolo rozvedené 30.6.1970. Celé toto morganatické manželstvo bolo nešťastné, prekliate. Opisuje spolužitie s prvou manželkou, jej povrchný prístup k vedeniu domácnosti, negatívny vzťah jej rodičov k jeho osobe. Následne v živote dosiahol veľa, stal sa riaditeľom ZDŠ, mal mnoho ďalších dôležitých funkcií, prišli ocenenia, vážnosť a úcta. Hoci na dcéru vždy riadne prispieval, spočiatku aj občas navštevoval a príležitostne jej posielal darčeky, bývalá manželka s rodinou mu spravili zo života peklo. Adresovali mu vyhrážky, na verejnosti ho osočovali, spôsobovali mu problémy u zamestnávateľa. Bývalá manželka podnikla kroky k tomu, aby si mohla vyžadovať výživné aj pre seba. Dcéra bola odmalička vychovávaná k neúcte až nenávisti voči jeho osobe. Nepravdivými údajmi o jej zdravotnom stave, chorobe vitiligo, bývalá manželka realizovala liečebné pobyty pri mori, ktoré sa následne premietli do žiadosti o zvýšenie výživného v neprimeranej výške, čo sa jej aj darilo (rozsudok KS Košice z 12.9.1986). Dcére kupovala luxusnú zahraničnú obuv a oblečenie, organizovala pre ňu jazykové kurzy v zahraničí. Odpočiatku ho jeho bývalá manželka klamala, napríklad aj s menom, kedy raz bola uvádzaná ako I., inokedy ako Lýdia, niekedy zdvojené Lýdia - Monika. Spochybnil preto aj svoje možné otcovstvo k dcére. Útoky pôvodnej manželky sa znásobili po uzavretí jeho druhého manželstva a narodení detí. Rodina bývalej manželky bývala cez ulicu, túto dcéra navštevovala, no k nemu ako k otcovi neprišla. Dcére zasielal darčeky. Po vrátení darčeka k narodeninám dcéry vzťahy sa dostali na bod mrazu. Dcéra ho nepozvala na stužkovú, ani na svadbu napriek tomu, že jej ako svadobný dar poslal 4.000,- Kčs. Neoznámila mu narodenie svojich detí. Z počutia vie, že býva v Prahe a má C. O. Z. že si založila rodinu ako aj to, že často navštevovala Slovensko, aj Liptovskú Tepličku. Napriek tomu nemala záujem predstaviť mu svojho manžela a deti. Dcéra od útleho veku počúvala od matky a jej rodiny o ňom len najhoršie veci, lži, nepravdy či polopravdy. Urobil ešte jeden zúfalý pokus na normalizáciu vzťahov. Dňa 12.8.2007 dcére poslal list na adresu jej bydliska a pozdrav z liečenia v Číži. Napokon si dohodli stretnutie vo februári 2008, kedy mala prísť na lyžovačku do W. U.. Plný očakávaní si pripravil darčeky pre ňu a pre vnukov tešiaca sa na chvíľu, kedy ich konečne spozná. Na dohodnuté miesto stretnutia v Penzióne Dolinka však

nik neprišiel. Až na druhý deň mu prišla SMS, že nepríde, nie v minulom čase, že nemohli prísť. Dôvody uvedené neboli. Pokladal to ako svoje zneváženie a vysvetlil tak, že dcéra Z. nikdy nejavila, nejavi ani nebude javiť o neho záujem a určite by mu v rozpore s dobrými mravmi ani neposkytla potrebnú pomoc v chorobe, starobe atď., o čo ju nemal v pláne ani požiadať. Konanie dcéry Anetty, jej matky a jej rodiny ovplyvnilo i poslednú vôľu jeho rodičov, ktorým sa po dohode s nimi zriekol rodinného domu vo Veľkej v prospech jeho detí S. Z. S. G. tým, že najmä oni budú spolu s jeho manželkou a ostatnými najbližšími príbuznými tou oporou v starobe a chorobe, preto je tento dokument aj odkazom a správou pre nich. Priložil poznámku, že uvedené fakty sú potvrdené aj v rozsudkoch uložených v hneďom fascikli a v priložených dokumentoch.

XX.O. F. S. XX.X.XXXX B. G. C. C. T.M. N.. F. I. C. G.. F.. XXD XXX/XXXX-XX C. Y. C. C. I.. Q. H. B. S. Z. V.. Z. O. odkázal, aby v lehote 1 mesiaca od doručenia uznesenia podala žalobu o určenie neplatnosti vydedenia na základe listín zo dňa 11.3.2013 a 21.3.2013. Uznesenie konštatuje aj vyhotovenú záveť, ku ktorej sa však výroková časť uznesenia nevzťahuje.

16.Podľa lekárskej správy I.. Q. Q. F. S. XX.XX.XXXX I.. Q. H. H. D. W. T. Z. VLD v Liptovskej Tepličke od 27.5.1996 do 30.9.2018, kedy náhle zomrel na akútne zlyhanie srdca. Počas celej uvedenej doby sa vôbec neliečil na žiadne psychiatrické onemocnění. Potvrdenie bolo vydané na žiadosť manželky k dedičskému konaniu.

17.L. I. D. svojom písomnom čestnom prehlásení (podpis na čestnom prehlásení overený matričným úradom 11.3.2020) uviedla, že so zosnulým Q. H. sa stretla dvakrát v W. U.. Informoval sa na žalobkyňu, na jej rodinu. Povedala mu, že má možnosť sa spojiť so svojou dcérou, ktorá sa určite stretnutiu poteší. Pri rozhovoroch sa vyjadril, že jeho manželka si neželá, aby sa kontaktoval s dcérou, čo mu bolo ľúto. Priniesla mu aj rodinné fotografie žalobkyne, ktoré si p. H. nechal. Pri stretnutí v roku 2015 v rámci stretnutia klubov dôchodcov Hornádskej doliny, kde bol ako kronikár, si k nej prisadol a vypytoval sa na svoju dcéru Opätovne zdôraznil, že kontakt si nepraje jeho manželka a takto boli zmarené príležitosti na urovanie vzťahov.

18.I.. C. O., manžel žalobkyne, vo svojom písomnom čestnom prehlásení zo dňa 10.3.2020 uviedol, že s poručiťelom Q. H. G. nikdy osobne nestretol, ani nemali spolu žiadny iný priamy kontakt. Pozná ho iba zo svadobnej fotografie, z obsahu súdnej dokumentácie a čiastočne z jeho literárnej činnosti. Už pri zoznámení sa so žalobkyňou prejavil záujem oboznámiť sa s jej rodinnými pomermi. Žalobkyňa sa vyjadrila, že rodičia sú rozvedení, že sama sa zúčastnila rozvodového konania a bola pomerne hrubo konfrontovaná so svojim otcom. Otec sa mal uzavrieť a všetky rodinné vzťahy sú udržiavané iba z matkinej strany. Z otcovho porozvodového života mala byť viac menej eliminovaná. Sám pochádza z rozvedeného zväzku rodičov. Bol vychovávaný v rodine matky, no otec sa s ním stretával počas víkendov, prázdnin a nepriamo mu pomohol zoznámiť sa so žalobkyňou. Po celú dobu spolužitia so žalobkyňou zaznamenal dve udalosti, ktoré sa týkali jeho manželky a otca. V jednom prípade žalobkyňa mala spolu s ním sa s otcom stretnúť v dome poručiťelovej matky. Ku stretnutiu však nedošlo. K druhému stretnutiu malo dôjsť na základe iniciatívy poručiťela niekedy v roku 2007 alebo 2008. Spolu s manželkou sa ho pokúsili v Liptovskej Tepličke kontaktovať, no bez úspechu. Bol priamym svedkom ich telefonického kontaktu počas pobytu v Tatrách. Po tomto období už žiadny písomný ani telefonický kontakt neprebehol. S obsahom dokumentov o vydedení nesúhlasil a nad niektorými použitými textáciami poručiťela vyjadril počudovanie.

Podľa § 469a O.z.

(1) Poručiťel môže vydediť potomka, ak

- a) v rozpore s dobrými mravmi neposkytol poručiťelovi potrebnú pomoc v chorobe, v starobe alebo v iných závažných prípadoch,
- b) o poručiťela trvalo neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať,
- c) bol odsúdený pre úmyselný trestný čin na trest odňatia slobody v trvaní najmenej jedného roka,
- d) trvalo vedie neusporiadaný život.

(2) Pokiaľ to poručiťel v listine o vydedení výslovne určí, vzťahujú sa dôsledky vydedenia aj na osoby uvedené v § 473 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523473'&ucin-kdni='30.12.9999'>.

(3) O náležitostiach listiny o vydedení a o jej zrušení platia obdobne ustanovenia § 476 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523476'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a 480; v listine však musí byť uvedený dôvod vydedenia.

Podľa § 476 O.z.

(1) Poručiteľ môže závet buď napísať vlastnou rukou, alebo ho zriadiť v inej písomnej forme za účasti svedkov alebo vo forme notárskej zápisnice.

(2) V každom závete musí byť uvedený deň, mesiac a rok, kedy bol podpísaný, inak je neplatný.

(3) Spoločný závet viacerých poručiteľov je neplatný.

Podľa § 476a O.z., vlastnoručný závet musí byť napísaný a podpísaný vlastnou rukou, inak je neplatný.

Podľa § 476b O.z., závet, ktorý poručiteľ nenapísal vlastnou rukou, musí vlastnou rukou podpísať a pred dvoma svedkami súčasne prítomnými výslovne prejaviť, že listina obsahuje jeho poslednú vôľu. Svedkovia sa musia na závet podpísať.

Podľa § 477 O.z., v závete poručiteľ ustanoví dedičov, prípadne určí ich podiely alebo veci a práva, ktoré im majú pripadnúť. Ak nie sú podiely viacerých dedičov v závete určené, platí, že podiely sú rovnaké.

Podľa § 479 O.z., naloletým potomkom sa musí dostať aspoň toľko, koľko robí ich dedičský podiel zo zákona, a plnoletým potomkom aspoň toľko, koľko robí jedna polovica ich dedičského podielu zo zákona. Pokiaľ tomu závet odporuje, je v tejto časti neplatný, ak nedošlo k vydedeniu uvedených potomkov.

Podľa § 3 O.z.

(1) Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

(2) Fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú na to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

Podľa § 38 O.z.

(1) Neplatný je právny úkon, pokiaľ ten, kto ho urobil, nemá spôsobilosť na právne úkony.

(2) Takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

19. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd preukázané, že žaloba je čiastočne dôvodná. Vydedenie je jednostranný právny úkon - prejav vôle poručiteľa, ktorým svojho potomka ako neopomenuteľného dediča vylučuje z dedenia na základe niektorého v § 469a taxatívne uvedeného dôvodu. Materiálnou náležitosťou vydedenia je okrem všeobecných požiadaviek pre platnosť právnych úkonov existencia konkrétneho dôvodu vydedenia uvedeného v zákone. Ust. § 469a ods. 1 taxatívne vypočítava dôvody vydedenia a zaraďuje ich do 4 skupín. Pre všetky dôvody je charakteristické negatívne správanie sa potomka v rozpore s dobrými mravmi. Dôvody vydedenia musia byť uvedené v listine o vydedení a to konkrétnym skutkovým opisom. Iba odkaz na niektoré ustanovenie zákona môže spôsobiť dôkaznú núdzu pri posudzovaní platnosti právneho úkonu. Skutočnosti odôvodňujúce záver, že potomok o poručiteľa trvale neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok prejavovať mal, môžu spočívať v nezájume a pasivite potomka o poručiteľa, môžu spočívať aj v správaní, ktorým síce o poručiteľa záujem prejavuje, ale spôsobom neodpovedajúcom náležitému správaniu potomka k rodičovi v rozpore s dobrými mravmi. Z formulácie dôvodov vydedenia uvedených v písmenách a) a b) vyplýva, že na ich základe možno postihnúť široký okruh negatívnych skutočností existujúcich vo vzťahoch poručiteľa a jeho potomka. K platnému vydedeniu môže dôjsť len za splnenia dôvodov uvedených v ustanovení § 469a OZ. Vždy pôjde predovšetkým o otázku skutkovú a o posúdenie okolností konkrétneho prípadu. Ak bol dôvod vydedenia časovo i vecne konkretizovaný, vydedený potomok v prípadnom spore (§ 175k ods. 2 OSP) musí vyvracať dôvodnosť tohto vydedenia. Posúdenie dôvodnosti vydedenia, ak pôjde o dôvod podľa písmena b), že vydedený trvale neprejavil o poručiteľa skutočný záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať, vyžaduje náročnejší postup aj s prihliadnutím na to, či je správanie dediča v rozpore s dobrými mravmi, ktoré sa v spoločnosti ustálili.

20.Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákona nesmie byť výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov v rozpore s dobrými mravmi. Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúcej určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej, viď R 111/1998), s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Dobré mravy (boni mores) patria k zásadám súkromného práva, bývajú užívané ako kritérium obmedzujúce subjektívne práva v ich obsahu alebo častejšie obmedzujúce výkon subjektívnych práv. Dobré mravy hoci sú zákonným pojmom, a teda majú funkciu normotvornú, nie sú zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Posúdenie konkrétneho obsahu pojmu dobré mravy patrí vždy od prípadu k prípadu sudcovi.

21.Súdna prax nepovažuje za neprejavenie opravdivého záujmu o poručiťľa prípad, ak nezáujem potomka bol v značnej miere vyvolaný samotným poručiťľom (napríklad, že vzájomný vzťah medzi dcérou a jej otcom nemal povahu štandardného vzťahu rodiča a potomka, že otec sa o dcéru nezaujímal od jej narodenia, nebudoval si k nej vzťah od detstva, skutočnosť, že nebol medzi nimi vytvorený vzťah rodiča a dieťaťa nemožno klásť za vinu dcére). Poručiťľ sa za svojho života môže dovoľávať pomoci a opravdivého záujmu od svojho potomka len vtedy, ak sám nevyvolal stav, ktorý by potomkovi bránil poručiťľovi prejavovať o neho záujem (napríklad NS ČR sp. zn. 21Cdo 2821/2006, 21Cdo 705/2013, 21Cdo 48/2000).

22.Ak sa premietnu tieto všeobecné právne úvahy na daný prípad, je nesporné, že z hľadiska etického a morálneho hodnotenia správania sa poručiťľa ku žalobkyni ako svojej vlastnej dcére toto nezodpovedalo všeobecne uznávaným pravidlám pre štandardný rodinnoprávny vzťah otca a dcéry, čo je nesporné hlavne v období jej maloletosti. Zo samotnej listiny o vydedení je zrejmé, že najmä v dôsledku konania matky žalobkyne a jej rodiny poručiťľ rezignoval minimálne od času rozvodu manželstva, podieľať sa na jej výchove, všestrannom vývine, budovaní vzťahových väzieb. Uplatňovanie svojich rodičovských práv obmedzil iba na zabezpečenie jej výživy platením výživného a udeľovania súhlasu s vycestovaním do zahraničia. Je fakt, že žalobkyňa o poručiťľa v dospelosti trvale neprejavovala opravdivý záujem, resp. tento záujem bol iba sporadický / písomné oznamovanie maturity, uzavretia manželstva, ukončenia štúdia na vysokej škole, snaha dvakrát za dlhú dobu o stretnutie s ním v roku 1992, 2007 resp, 2008./ Jej aktivity nezodpovedali záujmu ktorý by ako potomok prejavovať mala. Jej pasivita však bola vyvolaná samotným poručiťľom, ktorý sa o ňu nezaujímal od jej narodenia, nebudoval si k nej vzťah. Rovnako záujem o ňu prejavoval iba sporadicky / zaslanie svadobného daru, návrh na stretnutie v roku 2007/. Sám tak vyvolal stav, ktorý potomkovi bránil poručiťľovi prejavovať o neho záujem. Pretože nebol naplnený zákonný dôvod na vydedenie žalobkyne, súd listiny o vydedení určil za neplatné.

23.Súd zamietol návrh na vyslovenie neplatnosti závetu. Jediným skutkovým tvrdením poukazujúcim na neplatnosť právneho úkonu mala byť skutočnosť, že do závetu boli pojaté osoby, ktoré nie sú dedičmi zo zákona a ktorými sú deti druhej manželky poručiťľa, žalovaní v štvrtom a piatom rade. Závetom môže poručiťľ odlišne od zákonnej dedičskej postupnosti určiť osoby, ktoré sa majú stať jeho dedičmi, čo v danom prípade aj poručiťľ využil. Ak v záveti skrátil zákonný podiel neopomenuteľného dediča, alebo neopomenuteľného dediča vynechal bez toho, aby dosšlo k jeho platnému vydedeniu, je v tejto časti závet neplatný. Z uznesenia súdu- súdneho komisára zatiaľ nevyplýva, aby bol spochybnený uvedený dedičský titul.

24.V prevyšujúcej časti preto súd žalobu zamietol.

25.O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods.2 a § 262 CSP. Vychádzajúc z uplatnených troch nárokov a úspechu žalobcu vo dvoch nárokoch je možné konštatovať, že žalobca bol úspešný v časti žaloby v rozsahu cca 66 %, neúspešný v rozsahu cca 33 %. Prislúcha im preto náhrada trov vo výške rozdielu úspechu a neúspechu, čo predstavuje 33 %. O výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.